

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Проект „Мемофиш. Памет и бъдеще. Истории за дунавската цивилизация“, eMS
ROBG-420

ТЕРЕННО
АУДИОВИЗУАЛНО ПРОУЧВАНЕ
НА ТРАНСГРАНИЧНИ РИБАРСКИ ОБЩНОСТИ

ИНТЕРВЮ
Красимир Недялков, Силистра

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

Interreg

Европейски съюз

www.interregrobg.eu

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Добър ден! Много благодаря, че се съгласихте да се срещнем за това интервю. Моля ви да се представите.

Казвам се Красимир Ангелов Недялков, роден съм в Айдемир. Тук съм роден, тук съм израснал и тук продължавам да живея.

Коя година сте роден?

1962 г., ноември месец. Тук ми е минало и детството, покрай брега на Дунава. От мънички тука си идвахме да се къпем срещу острова. Дори, като идвахме на брега, като хвърляхме камъчки, като си играем, падаха в острова. А сега доста е далеч от брега, брегът се изяде доста, събори се и отива към дигата.

Къде се намираме тука?

Тази местност се казва Метиликата. И аз не знам защо така се казва, защо така е наречена. Така я знаят и старите хора - Метиликата. Тука едно време нямаше канал, нямаше Помпена, имаше тополи, ямите бяха тука, един вид - окопите, където са копали пръстта за дигата, да правят дигата, за да предпазят селото от водите. Те са стигали до началото на къщите, дворовете са били във вода навремето. Тъй съм запомнил от моите родители. Дори дядо ми - имали сме място долу, башча сме имали, там са поливали с вода зеленчуците, и от там са ловили риба с кошовете, из върбите са хващали риба там.

Спомняте ли си го това време?

Не, разказвали са ми го.

Как се казват тука местностите? Този остров, другия?

Този остров го водят Безименен, а другия Чайкепе.

Какво означава?

Ами то - „чайка” и „тепе” ли е, „кепе” ли е, не знам точно на какъв език е било, какво наименование е и защо така са го кръстили, не знам. Навремето имаше там люлки, детски занимавки - такива работи, корабче ходеше.

Там на пясъците?

Да. Имаше вишка. То беше преди много години -70-80-те години някъде.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Корабче откъде имаше?

От Силистра. Носеше желязици, които искат да се... И като деца се пускахме от Заставата - бившата Застава, тя е съборена вече, хващяхме острова и там ходехме да ядем къпини. Целите изцапани с къпини, тука идваме, намокряме се пак, къпем се с дрехите и от тук пеша пак се прибираме.

Родителите ви са от тук?

Майка ми е от тук, а баща ми е от Свиленград. От там са изселени заради баща му, понеже е бил емигрант, избягал е в Белгия навремето и за 24 часа изселват всички хора от там. Вдигат ги с кравите, с телетата, с всичко и тука остават. Той се оженва тука и тука съм роден аз.

Имате ли братя и сестри?

Имам сестра.

Кой ви е учил да риболувате? Рибар сте?

Ами, да. И по принуда, и по собствено желание. Ние, като мънички тука сме израснали по ямите, по Дунава с въдици, с парченца мрежи - все сме се занимавали. Или особено през летния период поливали сме с напоителни машини тука в Зелен пазар в Балтата и през свободното време - тука на Дунава.

Къде е Балтата, какво е?

Това, дето дойдохте вие от там. Цялата местност, равнинната част е Балта. Направиха дренажи, вкараха тръби да обезводняват Балтата, защото навремето всичко е било залято, не се е ползвала тази Балта. Чак след като направят дигата, тогава вече Дунав остава отсам дигата и дигата ограничава водите да не заливат - затова се казва Балтата, един вид като блато, било е цялото блато. И до коя година, точна не мога да си спомня, но мисля, че беше осемдесет и някоя, направиха и горе дигата до Сребърското езеро, прекъснаха, там имаше една местност Търница. Тя също е беше свързана с тия двата канала, дето се минава отдолу, дето идвате, от църквата насам, и рибата идваше чак до помпената станция долу. Но направиха дига отсреща, затвориха и там, и там се пресуши и тази местност Търница. Там имаше водни лилии, имаше в нея много неща. Сега вече се използва като земя.

Тогава в тези местности е имало риба?

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Имаше, имаше доста риба. То беше като естествен развъдник. И тия ями тука навсякъде - също, беше като естествен развъдник. Там се размножаваше, имаше много дребосък, влизаше в Дунава. И в Дунава имаше повече риба за сравнение. Но... и в Румъния, когато заливаше Дунава, румънците нямаха, те по-късно изградиха диги, и от там - те имат много езера и блата покрай Дунава, и от там, като се вдигне нивото влиза доста riben материал и богатството на Дунав се обогатяваше с риба, все пак, имаше разнообразна риба. Сега с годините намалява рибата - може би от отровите, от всичко в реката. Но и румънците си направиха диги, ограничиха блатата, и те не могат да прехвърлят тука. Докато в нашето влиза в горния край през едни тополи, като дигне нивото на Дунава, от там се прехвърля водата от Дунава в блатото и отдолу от шлюзовете излиза, както го направиха, за да се оттича, да сменя водата през летния период.

Откога имате лодка?

От 1993 г. някъде. Тогава с мерак си я вземах - дървена лодка, първата ми лодка беше дървена поръчах си я в Тутракан, частен майстор ми я прави. Чисто нова си я купих и с нея започнах да риболувам. През него време имах голям мерак. Имах два товарни автомобила с ремаркета, с тях работех, носех зърно. И през пролетния сезон, почти до лятото, до жътва нямаше работа, и реших да си запълня просто времето. Закупих си лодка, мрежи, мотор и тъй започнах.

Мрежите сте ги купили?

Да. Купуваме си плата, после си ги вържем, самички си плетем, надим ги, слагаме им въжета.

Каква е разликата между дървената лодка и сегашната?

Ами дървената има повече обслужване - бланкосват се, цапаш се, всяка година задължително се бланкосва, ако искаш да си запазиш лодката. Изкарва се 15-20 дена да изсъхне хубаво, отнема време. Докато пластмасовата - решиш, извадиш я навънка, след малко - решиш, вкараш я пак, няма проблеми, няма грижи никакви. По-безгрижна работа с пластмасовата лодка. Обаче, от една страна, дървената е много по-стабилна. От пластмасовите много модели не ми харесват. Някои от тях са по-стабилни, но някои все едно, че стъпваш в някакъв леген. Тя се люлее цялата, не можеш да стоиш. Некачествена работа. По-първите лодки пластмасови на Тутракан, бяха по-стабилни и по-качествени. То просто се чувства, като влезеш в лодката - само като се залюлееш, особено при нас както е, като вадим мрежите, се чувства най-добре, най-уязвимо е.

Имате ли колега, ортак?

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Не, сега съм самичък. Бях със съпругата ми, но тя почна работа и сега съм самичък, тя идва събота и неделя.

Как риболувате - с мрежи?

Да, с мрежи. Ей къде са, там. Аз ги извадих да не пречат в лодката.

Имат ли различни имена различните мрежи?

Като имена не, с различни „очи“ са -примерно 60, 80, 90. Аз предпочитам с по-едри мрежи да риболувам. Не обичам дребната риба. Поне от килограм и 700 нагоре. То просто няма смисъл, нека дребосъкът да си пораства, да радва и други рибари.

Каква мрежа за каква риба е подходяща?

Капроновите мрежи по-трудно хващат рибата, но са по-здрави, по-издържат на по-едри риби. И найлоновите - но в тях по се лъже рибата в тях. Повече взимат и едра, и дребна, но са по-слаби. Нямаме такива качествени материали, дето да издържат, да си сигурен, че няма да я скъса. Няма такава, просто.

Какъв е майсторлъкът при хвърляне на мрежи?

Зависи кой как си е направил мрежата. Ако си я направил с някои калпави тапи и с калпави въжета, да се насукват, да правят сукове, и не може да я пуснеш спокойно, тя навива по самото въже, по дъното като плува също, тапите пак малко като закачат горе, пречат и когато почнеш да пускаш, тя закача по тапата, ти бързо пускаш - самичък на мотор, трябва да спреш мотора... Иначе, ако се закачи някъде по тебе - не трябва да имаш дрехи с копчета, връзки по обувките - нищо не трябва да имаш по ботушите, защото може да влезеш след мрежата. И няма кой да ти помогне. Не е лесна работата. Тъй отстриани изглежда много така, но всъщност много е рисковано, особено през нощта като пускаме. Тъмно е, закачи се за крака ти мрежата, тръгва нататък, ти не успееш да изключиш мотора - заминаваш, падаш и никой не може да те намери повече.

Има ли такива случаи?

Има, има много такива случаи. То дано никога да няма такива случаи, не пожелавам на никого туй нещо.

Ако сте двама души, казахте, че сте били с жена си?

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Да, доста години бяхме с нея.

Колко риба може да събере една днешна лодка ?

На днешното време - много малко. Имало е случаи по 20, по 30 и по 50 килограма можеш да събереш. Примерно за един ден, а после може 20 дена нищо да не събереш. Някой път има сомчета по 15, по 20, по 30 сме хващали, по 71 кг сме хващали. С нея сме хващали по 30 килограма. Един хванахме 74 килограма сом. През 2004 г. взимахме една моруна 190 кг - тогава бяха разрешени.

И вие я уловихте?

Да, да, даже синът ми беше на 16 години тогава.

Разкажете ми как стана?

На същото място, където гледахме с вашия колега, пуснахме мрежите, плувахме надолу, видяхме, че едната тапа взе да пори, пък имаше закачки имаше по дъното, знаем ги горе-долу къде са, там няма закачка, пък тапата пори. Тръгва, спира - викам си - сигурно някой чуван сме закачили от дъното. Продължихме надолу, стигнахме до където трябва да почваме да вадим, почнахме да вадим и другата тапа взе да кълве. Сина ми вика да почнем да вадим, че може да сме вдигнали някой чуван. Почнахме да вадим и почна да усеща, че има нещо, нещо дърпа. По едно време нещо вдигна мрежата на 10 метра нагоре, излязоха едни мехури големи и той вика: „Туй нещо замина, няма го в мрежата.“ Продължихме да вадим - извадихме някакъв шаран, някакъв сом 4-5 кг, и туй биене пак се появи. Пък те и двете са били вътре, щото после открихме дупката в мрежата. Били са и мъжката, и женската.

И са се хванали и двете?

Да, обаче едната избяга, остава женската. Тя дойде с муцуната нагоре, като делфин дойде, то много красиво, като излезе, само муцунката се вижда отгоре. Викам - тя е малка, няма проблем. По едно време - тя надолу става по-широка. Мъчихме се нагоре - не става, лодката ще се обърне. Отдолу идваха едни наши колеги, магнахме им и дойдоха да помогнат, ама като видях зора, самичък я вкарах - беше 189 и половина. Вкарах я малко косо по лодката и с нея на гръб вътре в лодката...

189 какво, сантиметри?

Не, килограми. Беше 298 см беше дълга.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Три метра дълга?

Да. Те дори от Тутракан от музея се обадиха тогава и щях да им пращам снимки, искаха снимки за музея, защото събират, нали правят енциклопедия.

Имате ли я на снимка?

Имам я на снимка, за спомен си я направих. Те дори БТВ-то идва тогава у нас и снимаха, защото всеки не може да види такава риба, пък за рибарина туй е...

Какво е усещането?

Усещането е голямо, който не е хващал, той не е изпитал такава нещo. И дори като излезе навън и издаваше един гърлен звук като на теле, направо ревеше. Аз и сега го чувам в съзнанието ми. Но вече ги забраниха.

Какво направихте с нея? Какво стана?

А, какво да стане - занесохме я, раздадохме на тоз, на она, на ресторант дадохме малко и то заминава - нищо не остава от нея, като я разфасоваш. Пък главата - тя цялата е хрущялна риба, няма скелет, няма нищо, главата като я обезкостиш, като махнеш месото, тя става като на извънземно...

Хайверът?

Хайверът - на определена големина имат различно количество хайвер, това съм го разбрал напълно. Понеже едни хванали 200 кг риба с 40 кг хайвер, други 180 кг - 30 кг хайвер, други пък - 7-8 кг хайвер. По всяко време е различно и то зависи кой период е рибата. Април-май дават размножаването, юни месец. В Дунава се е хващало и ноември и декември месец, и почти през целия сезон се е хващало. Казват, че само през пролетта идвали - не е... Защото, навремето тука има едни камъни, дето излизат през острова, с колегата гледахме като скачат сутринта рано по изгрев слънце, по две - мъжките играят покрай женската, като делфини скачат - имаш чувството, че си на морето. И сме го виждали с очите си с него. И все споменаваме: „Помниш ли, като те извиках на кафе на корабчето и ги видяхме?”. То като скочи и гръмне - имаш чувството, че някакво дърво се цепи от гръмотевица, такъв трясък се чува и само се вижда водата как се събира. А пък аз предния ден, преди да хванем моруната, бях със съпругата си и плуваме, и се чува нещo като трясък и тя вика: „Абе, делфин - нещo като делфин”. И аз се обърнах обаче не можах да видя рибата, видях водата като се събира. И на другия ден в 10 без 15 заранта ни излезе късмета.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Човекът, рибарят, с късмета си ли живее?

Ами донякъде - да. Не мога да хвана на другия рибарин рибата и той моята не може да хване. Каквото е писано, както казват старите хора, старите рибари, туй ще бъде.

Правите ли нещо за късмет?

Понякога - да. Ние сме християни, молим се, вярваме все пак в нещо.

С кой крак влизате в лодката?

За краката нямаме такова... С десния по принцип, но...

Ако срещнете някой, има ли хора, които носят късмет?

Има такива, у които носят късмет, има и такива, които не носят. Имахме тука един, който идваше да купува риба някой път. Като види само рибата и после след него - край! Две-три тони празно, риба не можем да хванем.

Лоши очи ли има?

Лоши очи има, завистливи ли - какво има... няма и няма риба! Викам си - тоз човек само като го видя да се показва горе и аз крия тука всичко да не види, че имам риба. „Имаш ли риба?“, „Нямам“ - викам, само и само да не такова... А пък докато други - има някои, по улицата да го срещнеш, направило ми е впечатление примерно, като срещна даден човек, един и същ, винаги като отида тогава за риба, хващам риба. А пък в други случаи е обратното.

Знаете си ги кои са?

Аз си ги зная. После и друго нещо - сънувал си даден сън през нощта, сънувам, на Дунава съм, знам, че на другия ден аз ще бъда закачен за някой чукан и ще извадя някой чукан, ще бъдат закачени мрежите ми - със 100% сигурност обаче. Изпитал съм го на гърба си.

А какво трябва да сънувате?

Ами примерно сънувам, че хващам някаква голяма риба. Ако насън я хвана тази риба, на другия ден съм 100% закачен на някой чукан. Ако сънувам, че се мъча да я хвана и я изпусна, туй значи че ще закача мрежата, но лесно ще ме пусне и ще

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

се отърва. Просто го знам - още заранта, като стана и знам днеска, че ще закача. А като бях шофьор с камионите, вечер сънувам един определен сън и знам, че на другия ден ще имам спукана гума на автомобила - ама 100 %. Веднъж се връщам с автомобила в гаража, спирам камиона и викам - днес минах успешно, без да спускам гума, просто ми направи впечатление. И слизам от колата, влизам вътре да си измия ръцете в гаража и докато сляза, затворих вратата и гумата взе да фъщи - дясната.

Разкажете ми за блатата, за Балтата и затова, че едно време са ловили риба с кошове.

Да, и аз имам кош, ей тука дори имам кош.

Ще ни го покажете после.

Да, аз даже го ползвам да събирам празните бутилки и после ги изхвърляме на боклука после.

Как се лови риба с кош?

Влизаш във водата, тя трябва да е до поне до кръста, да не е повече, щото ако е повече е трудно, и тука захлупваш с коша, оттатък захлупваш с коша и то започва да чука по мрежичката, просто усещаш - тя рибата се изплашва и почва да бие и се усеща едно такова почукване. И като почука - бъркаш с ръцете вътре. Често пъти и змии, и жаби сме хващали вътре вместо риба, нали - и риба. И вадим си ги и в една торбичка...

Кошът с дъното нагоре ли е?

Не, той е с два отвора - горе и долу, с две дръжки отстрани, захлупваш, проверяваш, като няма нищо - местиш на друго място. И най-хубаво е да са много кошове, защото, когато са много кошове, те размътват водата и тя не вижда рибата във водата и в суматохата кой каквото захлупи - късмет.

Повече хора ли ходят заедно да ловят с кошове?

Да, когато са повече, е по-добре, резултатът е по-добър, понеже размътват водата - това е цялата история, не е бистра водата, тя не вижда и в суматохата - който има късмет. Тя тогава вече ляга по стъпниците на хората, дето са вървели долу. Често пъти, на ръце като почнем да хващаме, без кошове, като се размъти водата, почваме на ръце, и те в стъпниците - направо легнала, и само с двете ръце, като я усетиш - так! и я хвърляш на брега. Беше много интересно. Като деца много пъти

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

сме го правили. То е до началото на селото, сега има боклуци събрани там под селото. Точно до там е стигала водата, даже долната част на градините е била в туй.

Кошовете са плетени от?

Навремето са ги правили от едно растение... не мога да се сетя как се казваше... Те са плели кошници за грозде от него едно време.

От леска?

Нещо такова, не мога да се сетя как точно се казваше.

Аморфа?

Не, не е аморфа. От раката плетяха декоративни кошници, но туй... Дори имаше един стар майстор тука плетеше, на него поръчвахме кошници. Правеше едни слепи кошове за риба, намазват се с мамалига вътре - така заоблени вътре и туй влиза навътре в самия кош.

Как?

Ами то е плетено, представлява по форма като една делва, само че в легнало положение се слага, отзад се затваря, отпред гърлото е завито навътре и влиза около 20-30 см навътре като тръба и тука се намазва с мамалига. И тя, като влезе вътре, трябва да усети само през дупката да излезе, иначе остава вътре и обикаля из коша. И ти вадиш коша, и каквото има вътре, изсипваш го и наново зареждаш.

И е имало майстор, който плете такива кошове?

Да, да. Те ги имаше много такива - плетяха. И постоянно тука из върбите, долу... И майка ми е разправяла, че нейният баща също са слагали кошове и с такива кошове са ходили за риба. Отделно пък другите без дъно, дето се захлупват. Те пак от такива пръчки са се плели навремето, нямало е желязо, нямало е такива работи. Ние сега вече се модернизираме малко или много.

Спомняте ли си този дядо, на майка ви баща й?

Не, не го помня. Аз съм бил на годинка, той като е починал. Моята сестра го помни, аз не можах да го запомня. Запомних баба си, тя 1970 г. почина, мисля на 62 години почина. И тя ми е разказвала много пъти как са ходили долу, как са сели башча дори. Сега като ни върнаха парчетата земя, ей тука имам едно парче половин декар

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

и го ползваме, работим го - сеем си царевица и туй-онуй, дето е било едно време във водата, имало е върби там.

Тука практикувало ли се е да се лови риба в дупка в леда?

На Дунава, не, предимно на езерото. На Дунава, когато замръзне стават едни айсберги от лед, цели камари лед и просто...

А на езерото?

На езерото практикуват. И сега го практикуват.

Как става?

Пробиват дупка в леда, слагат отгоре една пръчка напречно на дупката, пускат вътре кукичка със стръв, с живец предимно - малко карасче, някаква малка рибка, и когато отидеш на другия ден, на самата дупка - тя отново е замръзнала, обаче, дето има риба, има замръзнали башикички, и ти само като погледнеш, знаеш, че има риба там - който разбира. Пък има някой, като извади, тогава разбира, не е разбрал, че по туй може да се познава. Пускало се е и мрежи - пускат по 100-200 метра мрежи под леда отдолу.

Под леда?

Да.

През дупка?

Да.

И само от една дупка ли?

Не. Значи, взима един камъш - едни дълги като сасове такива пръчки, копае на четири метра дупка, колкото е дълга пръчката, през четири метра, през метра копае дупка. От едната дупка вкарва мрежата, прекарва я до другата дупка и от там само придърпва до другата, до другата и може да пусне и 200 метра, и 300 метра отдолу под леда. И ги оставя, те са по-натоварени дънни мрежи, те не залепят тапите горе за леда, а се потапят на дъното. На другия ден като отиваш, разкъртваш леда, вадиш - и каквото има - има. Там предимно тъй ходят. И сега практикуват така, който се занимава с тази работа през зимата.

Тук защо се казва Татарица?

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Навремето, казаците като са ги изселили, липовани по принцип са били... И аз с точност не знам откъде идва името Татарица. Едни казват, че имало тук татари и от там започва това име, други казват - от казаците, от липованите... И аз точно не знам.

Църквата е много интересна.

Да, и вътре е много интересна.

Кога ви е сборът?

Ние не сме баш от Татарица. Тук е един от казаците, той ходи редовно на църква. Миналата седмица беше Покров - баш истинския, най-големият техен празник - миналата или по-миналата неделя беше. Сега скоро беше, защото знам, че не беше на Дунава и каза: „Имаме сбор”.

Кажете ми каква стръв е подходяща за каква риба?

За всяка риба си има поотделно. Например за щуката за живец става карасчета, обичат, когато се слага на куки, при повърхностно поставяне на дълги такъми. По повърхността на водата се слага, на живец, на метър, на метър кукички и с малки карасчета предимно за щуката и бялата риба. За сома - попчета, може и друга риба, той по-не подбира. И на попчета може. На попчетата задължително се режат долу имат едни клапички на гърдите. Ако се погледнат с очила, се вижда как стоят неподвижно, залепят се, когато ги отрежеш, те започват да шават - не могат да залепнат. Като залепнат той, сомът, минава и заминава. Не ги ли отрежеш, все едно, че нищо не си направил. Е, пак не е изключено да се хване.

Благодаря за този разговор. Да ми кажете какво образование имате?

Средно образование имам - селскостопански техникум.

И сте работили като шофьор?

Като завърших на 17 години, за бързоходни трактори вземах свидетелство, баща ми беше тракторист тук в Балтата, при него почнах да му помагам, искаха да му дават сменен - аз орях през деня, той оре през нощта. После преди казармата за шофьор, в казармата - шофьор, от там излязох, после категории изкарах за ремаркета. В ДАП-а бях колко години? - 10-15 години, на товарни камиони все с ремаркета. После приватизирах базата. Аз си купих един камион от Велико

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Търново - на търг играх, един от Тутракан вземах - два ги направих с ремаркета и започнах да извозвам зърно.

С рибарлък изкарвал ли сте си хляба?

Изкарвал съм си, не е кой знае какво, гладен няма да умреш, но не е доходоносна работа. Все пак е, особено на днешно време - умряла работа, дето викат повечето хора. Ама като няма накъде - като удавника за сламката. Защото на малката фирма като бях, ДДС-то не ми го признаваха. Купувам гуми, гориво една камара, а всичко отива на вятъра. На големите фирми го връщат и после казват: „Ние подпомагаме дребния бизнес“. Как го подпомагаш, като му одираш кожата?! То тогава нямаше „Гражданска отговорност“, нямаше такива работи, но като направих фирма - задължително автокаска на камионите, задължително „Гражданска отговорност“, патентен данък, не знам какво, не знам що... Хиляда разрешителни и то става убийствено. Още април месец, не си почнал работа и почват да ти искат парите. Работа няма, пък пари искат.

Разбирам. Много благодаря, че си поговорихме!

Всичко добро!

Паралел
Силистра

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

Interreg

Европейски съюз

ASOCIATA
ACCES
GALARASI
ROMANIA

Dunarea Galatiana

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Име на съставителя/редактора: БРТПП
Адрес: ул. „Войводова“ 12-14 Русе
Телефон: 082507606
Електронна поща: info@brcci.eu

Проектът “Мемофиш” е съфинансиран от Европейския съюз чрез Европейския фонд за регионално развитие по Програма Интеррег V-A Румъния-България.

Стойност на финансирането от ЕФРР: 423 921.71 евро

Проект „Мемофиш. Памет и бъдеще. Истории за дунавската цивилизация“,
eMS ROBG-420

Дата на публикацията: декември 2018 г.

Съдържанието на този материал не представлява непременно официалната
позиция на Европейския съюз

www.interregobg.eu

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

www.interregobg.eu